

kovém stavu není byt, který jest následkem vadné konstrukce domu ohrožen nebezpečím ohně. Žalovaní nebyli by proto splnili svůj smluvní závazek jako pronajímatelé, kdyby byli žalobci, jak tento tvrdí, odevzdali byt ohrožený nebezpečím ohně. Ježto žalobce označuje jako příčinu tohoto nebezpečí vadnost konstrukce stavby, jest zřejmo, že byt žalobcův nebyl upotřebitelný již v době odevzdání. § 1096 obč. zák. ustanovuje sice jako následky vadnosti věci pronajaté osvobození nájemníka od placení nájemného, než tím mu není odňata možnost, by se nedomáhal náhrady škody podle předpisů §§ 1293 a násl. obč. zák. Kdyby tudíž žalobce své tvrzení o vadnosti bytu a o její příčině dokázal, ručili by mu žalovaní za škodu, způsobenou mu zmíněnou vadností bytu podle §§ 1096, 1295, 1298 obč. zák., neboť šlo by o porušení smluvní povinnosti, které samo o sobě zakládá zavinění (§ 1295 obč. zák.). V tomto případě nebylo povinností žalobcovou, by tvrdil a dokazoval, že žalovaní vadnost bytu pokud se týče vadnou konstrukci stavby zavinili nebo tuto vadnost znali, nýbrž bylo věcí žalovaných podle § 1298 obč. zák., by prokázali, že je nestihá zavinění na porušení této smluvní povinnosti. S tohoto právního hlediska však nižší soudy věc neřešily, takže zůstalo řízení již v první stolici kusé a bude je třeba doplniti.

Čís. 13154.

Zpětvzetím návrhu na vyloučení zabavených věcí z exekuce dříve, než exekuční soud o něm rozhodl, nepozbyl dlužník práva domáhati se novým návrhem vyloučení týchž věcí z exekuce.

Tiskací lis, jehož povinný potřebuje nevyhnutelně ve své knihtiskařské živnosti, jest vyloučen z exekuce (§ 251 čís. 6 ex. ř.), třebaže není uváděn v pohyb a udržován v provozu úkony ručními, nýbrž silou elektrickou.

(Rozh. ze dne 28. prosince 1933, R II 501/33.)

V exekuci k vydobytí peněžité pohledávky za knihtiskařem byly zabaveny pod pol. 6 tiskací lis a pod pol. 7 rychlolis. Návrh dlužníka, by oba tyto předměty byly vyloučeny z exekuce, soud první stolice zamítl. Exekuci na tiskací lis nezrušil exekuční soud proto, že je poháněn elektřinou a měl za to, že by bylo lze zrušiti jen exekuci na rychlolis pol. 7, ale nezrušil ji proto, že prý dlužník již jednou žádal o zrušení exekuce, návrh však odvolal, čímž prý se vzdal práva navrhnouti znovu zrušení exekuce. Rekursní soud exekuci zrušil. Důvody: Že tiskací lis je poháněn elektřinou a nikoliv ručně, nemá rekursní soud za důvod, aby lis nebyl považován po rozumu § 251 ex. ř. za nezbytný. Pohon silou elektrickou prováděn je jak známo celkem velmi jednoduše bez nákladných zařízení (jako při parostroji nebo při benzinovém motoru), takže úprava stroje na pohon elektrický nečiní ze stroje takový

živnostenský provozní prostředek, který by nemohl býti podřaděn pod § 251 čís. 6 ex. ř. Exekuční soud má za to, že jen rychlolis pol. 7 by bylo lze z exekuce vyloučiti, neučinil tak však proto, že prý se stěžovatel vzdal práva navrhnouti zrušení exekuce na nezbytné stroje, vzav zpět svůj návrh z 5. března 1932. Tento názor má rekursní soud za mylný. Předně v prohlášení stěžovatelově, jímž upustil od návrhu, není řeči o tom, že se vzdává práva návrh opakovati, aniž je z něho jasno, že stěžovatel byl názoru, že vylučovací návrh byl protizákonný, poněvadž vylučované stroje ochráně zákona nepodléhají. Tehdejší zájem stěžovatelův na zrušení exekuce nezbytných strojů mohl v době zpět-vzetí pominouti a oživit, když nátlakem vymáhajících věřitelů opět provoz jeho živnosti byl ohrožen. Rekursní soud tedy má za to, že zpět-vzetím návrhu z 5. března 1932 neprejudikoval stěžovatel opětnému návrhu a proto vyhověl stížnosti i v tomto bodě.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Tiskací lis, jehož povinný podle posudku znalce ve své činnosti nevyhnutelně potřebuje, jest vyloučen z exekuce podle § 251 čís. 6 ex. ř., i když není uváděn v pohyb a udržován v provozu úkony ručními, nýbrž silou elektrickou (viz rozhodnutí čís. 6181 sb. n. s.). Přisvědčiti jest též názoru rekursního soudu, že povinný nepozbyl práva, domáhati se zrušení exekuce zpět-vzetím stejného návrhu, dříve podaného, neboť tento účinek nastal by jen, kdyby byl exekuční soud o předcházejícím návrhu již rozhodl.

Čís. 13155.

Poslední pořízení roztrhané a znovu podlepené nelze pokládati za zřízené v náležité formě (§ 126 nesp. říz.). Jest na tom, kdo se dovolává takového posledního pořízení, by ve sporu, k jeho žalobě zahájeném, prokázal, že poslední pořízení nebylo zůstavitelem zrušeno.

(Rozh. ze dne 29. prosince 1933, R I 1163/33.)

K pozůstalosti po Ladislavu B-ovi se přihlásila zůstavitelova matka ze závětí, jež předložila roztrhané a znovu podlepené, a zůstaviteli sourozenci ze zákona. Pozůstalostní soud poukázal na pořad práva dědice ze zákona. Rekursní soud poukázal na pořad práva dědičku ze závětí.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.